

ת"פ 31131/12/13 - מדינת ישראל נגד יניב שדה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 31131-12-13 מדינת ישראל נ' שדה
תיק חיצוני: 587/10

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יניב שדה

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בן 4 אישומים. בהתאם לחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, הנאשם שימש כעו"ד, ובתקופה הרלבנטית נהג לעשות שימוש שלא כדין בכספים אשר הועברו לחזקתו במסגרת עבודתו כעו"ד. כן נהג הנאשם לעשות שימוש בכספים אותם קיבל לידיו במרמה במסגרת עבודתו, כאשר בין היתר הבטיח ללקוחותיו בכזב כי יגיש תביעות משפטיות בשמם, וקיבל שכ"ט עבור פעולות אלו אותן לא עשה. הנאשם זייף פרוטוקולים ומסמכים של בתי המשפט על מנת להציג בפני לקוחותיו מצגי שווא כאילו טיפול בעניינם, וכן נטל לחזקתו כספים אשר הופקדו בידיו לטובת לקוחותיו ועשה בהם שימוש.

עוד בהתאם לחלק הכללי, הושעה הנאשם מלשכת עורכי הדין בין התאריכים 28.9.08 עד 27.9.09. כן נטען כי בשנים 2007-2009 עסק במתן שירותים משפטיים או ביצירת מצגים כוזבים כאילו הוא עתיד לעשות כך, הפיק הכנסות מעיסוקים אלו ולא דיווח על כך לפקיד השומה.

בהתאם לאישום הראשון, התקשר הנאשם עם מתלוננים על מנת לייצגם בהליך משפטי, הליך אשר הסתיים בדרך של הסכם פשרה וקיבל תוקף של פסק דין על ידי בית משפט השלום בראשון לציון. הנאשם פתח בהליכי הוצל"פ בעקבות פסק הדין בשם המתלוננים, וקיבל סכומי כסף עליהם לא דיווח למתלוננים.

הוא ערך מסמכים הנחזים להיות פרוטוקולים של בית המשפט, דיונים אשר כלל לא התקיימו מעולם, העבירם לידי המתלוננים והסתיר מהם כך את העובדה כי הדיון המשפטי הסתיים וכי הוא קיבל כסף עבורם, אותו לא העביר להם.

כאשר התעורר חשדם של המתלוננים, טען בפניהם בכזב כי הסכום הופקד בקופת בית המשפט.

בהתאם לאישום השני, נקשר מתלונן אחר בהסכם לייצגו על ידי הנאשם ושילם סכומי כסף משמעותיים לנאשם.

הנאשם הציג בפני המתלונן מצג שווא כאילו הוא מטפל בענייניו, וזאת כאשר בחלק מהזמן היה מושעה על ידי לשכת עורכי הדין. כאשר החל המתלונן לחשווד בנאשם וביקש ממנו מסמכים הקשורים לתביעותיו, זייף הנאשם מסמכים הנחזים להיות קבלות עבור תשלום אגרות בבית משפט השלום בת"א, ובפגישה בין השניים הציג את הקבלות המזויפות בפני המתלונן וטען בפניו בכזב כי שילם אגרות בגין התביעות שלכאורה הגיש בשמו. כאשר המתלונן חשד כי מדובר במסמכים מזויפים, התחמק ממנו הנאשם וניתק עמו קשר.

בהתאם לאישום השלישי התחייב הנאשם לייצג מתלוננים אחרים וקיבל סכומי כסף שונים לאורך תקופה מאותם מתלוננים, אף שמעולם לא נקט בכל פעולה משפטית בעניינם. כאשר ניסו המתלוננים לקבל מידע אודות התיקים המשפטיים, התחמק הנאשם ואף טען כי יתקיים דיון בעניינם, אף שכלל לא הוגשה תביעה על ידו.

בהתאם לאישום הרביעי בשנים 2007-2009 נתן הנאשם שירותים משפטיים או יצר מצג כי הוא עושה כן מבלי לדווח על הכנסותיו לרשויות המס, כאשר הכנסותיו בשנים אלו היו בסכום של לכל הפחות 280,000 ₪. הנאשם לא הודיע לפקיד השומה על עיסוקו, לא ניהל פנקסי חשבונות, לא הגיש דוחות שנתיים והעלים הכנסות כאמור.

מעשיו של הנאשם אשר פורטו בהרחבה לעיל פגעו פגיעה אנושה במקצוע עריכת הדין ובאמון אותו נותן הציבור במקצוע זה. נשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הינה אמון הלקוחות בעורכי הדין ואמון בתי המשפט בעורכי הדין.

עובדות כתב האישום המתוקן מגוללות מסכת של פעולה בעורמה של הנאשם משך תקופה ארוכה, כשהנאשם מבצע הונאה כלפי מספר מתלוננים ומזייף מסמכים שונים אשר נחזו להיות כמסמכים של בית המשפט.

הנאשם רמס ברגל גסה את האמון אשר נתנו בו המתלוננים כשהוא מבצע מעשי מרמה וגניבה בהתבסס על האמון אותו רחשו הלקוחות.

כאמור, במעשיו פגע הנאשם לא רק באמון לקוחותיו בו, אלא במקצוע עריכת הדין, בתדמיתו ובכבודו, באשר בית המשפט נותן אמון בעורכי הדין אשר אמורים לסייע לו לעשות צדק.

בענייננו, לא די שהנאשם כאמור הונה את לקוחותיו, אלא שזייף מסמכים הנחזים להיות שיפוטניים ושל מזכירות בית המשפט, כדי להסוות את המעשים אותם ביצע. עסקינן במעשים מתוכננים ושיטתיים כשהנאשם גונב שוב ושוב מלקוחותיו, דוחה אותם בטענות שונות, מציג בפניהם מצגי כזב ומזייף מסמכים. חובת הנאמנות ללקוח ושימוש נאמן בכספים אשר מופקדים בידי עורכי דין בהתאם להנחית הלקוחות הינם נשמת אפו של מקצוע עריכת הדין ובסיס האמון אשר נותנים הלקוחות בעורכי הדין. מעשיו של הנאשם גרמו לנזק כלכלי כבד ולעגמת נפש מתמשכת ללקוחותיו, אשר חלקם העידו בבית המשפט טרם קבלת האחריות ע"י הנאשם, וכואבים עד היום את מעשי הנאשם.

באשר לעבירות המס אותן ביצע הנאשם, הרי שבהתאם לפסיקה על דרך הכלל מבצעי עבירות מס הינם אנשים נורמטיביים אשר לא ישלחו ידם לרכוש הזולת, ובכל זאת ההלכה הפסוקה מורה אותנו כי ככלל יש להשית על נאשמים שכאלה מאסרים של ממש. בוודאי נכון הדבר שעה שכאמור הנאשם שבפני קיבל כספים תוך שימוש במרמה, תוך גניבה והונאה, ואין המדובר במי שקיבל את הכספים כדין.

עיון בפסיקה מלמד כי בתי המשפט יתייחסו בחומרה לעבירות כגון דא המוצעות ע"י עורכי דין.

ברע"פ 1096/09 בעניין מילשטיין, ציין בית המשפט העליון: **"מקצוע עריכת הדין מושתת על האמון שנותן הלקוח בבא כוחו. במעשיו של המבקש יש כדי לערער אמון זה ולהחתיים ציבור גדול של עורכי דין העושים מלאכתם נאמנה"**.

באותו עניין הורשע הנאשם לאחר שמיעת הראיות בגניבה של ₪ 950,000 מלקוחותיו. בית המשפט גזר את דינו ל - 30 חודשי מאסר בפועל תוך שציין כי הקל בעונשו עקב מצבו הרפואי הקשה. המדינה ערערה על העונש ובית המשפט המחוזי העמיד את עונשו על 45 חודשי מאסר, תוך שציין כי שגה בית משפט קמא כשלא ייחס חומרה ראויה למעשיו של הנאשם ולנזק אותו גרם ללקוחותיו ולציבור עורכי הדין. בקשת רשות הערעור נדחתה.

עיון נוסף בפסיקה מלמד כי במקרים דומים הושתו על נאשמים עונשים משמעותיים.

כך, **בעפ"ג 16412-09-15 (מחוזי מרכז) בעניין עיראקי**, אושר עונש של 14 חודשי מאסר על עורך דין אשר קיבל במרמה מלקוחה אחת 64,500 ₪. הנאשם הודה במסגרת הסדר, ולאחר שמיעת הערעור ביקש ב"כ המערער לחזור בו מהערעור בבית המשפט המחוזי.

בעפ"ג 25122-02-13 (מחוזי ב"ש) בעניין אביטל, אושר עונש של 20 חודשי מאסר על נאשם אשר גנב מלקוחותיו 360,000 ₪. בעניינו של אותו נאשם אשר הודה בפני בית המשפט הוגש תסקיר אשר המליץ על הטלת צו מבחן ושל"צ, ואולם בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן והשית כאמור עונש של 20 חודשי מאסר. באותו עניין לא החזיר הנאשם את הכספים אותם גזל. במסגרת הדיון בערעור ציין בית המשפט המחוזי את מדיניות הענישה הראויה, ובכללה את **רע"פ 6190/08 בעניין צברי**, במסגרתו נידון נאשם שגנב 15,000 ₪ ממרשו ל - 12 חודשי מאסר בפועל ואת **רע"פ 45/99 בעניין רבלסקי**, במסגרתו נידון עו"ד אשר נטל 51,000 ₪ משני לקוחותיו ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

בענייננו כאמור, סכום הגניבה גדול בהרבה מהסכומים המוזכרים בפסקי הדין שלעיל.

במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לעונש מאסר בן 12 חודשים, שעה שההגנה עותרת להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אל מול חומרת המעשים אשר פורטה לעיל יש להתחשב ראשית בהודאתו של הנאשם, הגם שמדובר בהודאה מאוחרת אשר נעשתה לאחר שמיעת חלק ניכר מראיות התביעה. כן יש להתחשב בחלופי הזמן המשמעותי, שכן מעשיו של הנאשם נעשו החל בשנת 2006 וכלה בשנת 2009 ומאז חלפו שנים ארוכות, כאשר בדיון טוענים ב"כ הנאשם כי מאז לא הסתבך הנאשם בעבירות דומות.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן הסוקר את תולדותיו ואת התייחסותו לעבירות בהן הורשע. בהתאם לתסקיר טען הנאשם כי ביצע את העבירות בתקופה בה סבל ממצב נפשי ירוד. הוא התקשה תחילה לקחת אחריות על

מעשיו והסביר כי רוב העבירות נבעו מרשלנות. בהמשך התקדם ביכולתו להכיר באחריותו אולם הכחיש את אחריותו באשר לזיוף המסמכים. בהמשך קיבל אחריות חלקית, השליך את הבעייתיות שבמצב על המתלוננים וניכרו קשייו לגלות אמפתיה כלפי המתלוננים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עסוק במחירים אותם הוא משלם ללא מוכנות לשאת בתוצאות החמורות של מעשיו. רושם זה של שירות המבחן עלה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן מהנאשם במסגרת הליך קודם שהתנהל נגדו בגין תקיפת זקן. מדובר בעבירה שונה בתכלית ויחד עם זאת שירות המבחן התרשם באופן דומה כי הנאשם מתקשה בראיית האחר, בהבנת השלכת התנהגותו על הסביבה ובמאמציו להציג פאסדה חיובית של עצמו. שירות המבחן אף שוחח עם פסיכולוג אשר טיפל בנאשם ואשר אף הוא התרשם כי מדובר בנאשם בעל דפוסי חשיבה מרמתיים. שירות המבחן התרשם מחוסר אותנטיות ביחס לפרטים רבים אותם מסר הנאשם ומבחירתו למסור אינפורמציה חלקית באופן מניפולטיבי. יחד עם זאת סבר שירות המבחן כי הנאשם מתחיל לגלות מודעות ראשונית לבעייתיות שבהתנהגותו, וזה טען בפני שירות המבחן כי הוא מעוניין לעבור טיפול.

עוד התייחס שירות המבחן למורכבות המשפחתית של הנאשם ולכך ששלושת ילדיו של הנאשם מתגוררים עמו. בסופו של יום סבר שירות המבחן כי הנאשם עלול לפנות לדפוסי התנהלות של מרמה והונאה, כי חרטתו מילולית וכי מודעותו לבעייתיות שבהתנהגותו ראשונית בלבד. שירות המבחן סבר כי שילוב הנאשם בהליך טיפולי יהא בו כדי להפחית את הסיכון להישנות העבירות וכי שליחת הנאשם למאסר של ממש עלולה לפגוע באופן משמעותי במצבם של ילדיו. לפיכך המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן ועל השתתפות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בדיון היום נשמעו עדי אופי, כאשר אחת העדות הגדירה עצמה כבתו של הנאשם ופרטה את התמיכה לה היא זוכה לאורך שנים מהנאשם, כשהיא עומדת על כך כי אין המדובר בהתנהלות של הנאשם כלפיה בלבד אלא כי הוא סייע לה ולעוד בני נוער נוספים באופן משמעותי ולאורך שנים.

כן העידה גב' לובלסקי המטפלת בנאשם מזה ארבעה חודשים. גב' לובלסקי ציינה כי באופן הדרגתי מתפתחת בנאשם הכרה בנזק אותו גרם לקורבנות, כי מתפתחים בו רגשות אשם ויש בו נכונות לבצע שינוי. לפיכך סברה גב' לובלסקי כי סיכויי השיקום של הנאשם גבוהים וכי מסוכנותו נמוכה.

כאמור לעיל, הנאשם נותן את הדין בגין מעשים חמורים ביותר אשר נעשו באופן מתוכנן, שיטתי כלפי מספר מתלוננים ולאורך תקופה ארוכה.

כפי שפורט לעיל, הנאשם פגע באופן קשה באמון אותו נותנים לקוחות בעורכי דינם, בתדמית עורכי הדין בציבור ובתדמיתם בעיני בית המשפט, ואף זייף מסמכים הנחזים להיות החלטות שיפוטיות.

העונש לו עותרת המאשימה, שנת מאסר בפועל, הינו עונש חריג לקולא אשר יש בו כדי לשקלל מספר שיקולים לטובת הנאשם, כאשר בראשם חלוף הזמן הממושך וכן הפיצוי המשמעותי אותו הפקיד בקופת בית המשפט טרם הטיעונים לעונש. בפיצוי זה יש כדי לשפות את הלקוחות ולו באיחור ניכר בשל פגיעתו של הנאשם בהם.

כאמור, הנאשם החל לאחרונה בטיפול הן באופן פרטני והן בשירות המבחן ויש לברך על כך.

כן יש להתחשב בנסיבות האישיות ובהיותו של הנאשם המטפל העיקרי בשלושת ילדיו וכן במצבו הרפואי המורכב. עם זאת אין בכל אלה כדי להביא לענישה שאינה מאחורי סורג ובריח.

כמפורט לעיל בהרחבה, העונש לו עותרת המאשימה הינו עונש חריג לקולא ויש בו כדי לשקלל את השיקולים לקולא אשר פורטו.

אם מצאתי בסופו של יום להקל יותר מההקלה המגולמת בעונש לו עתרה המאשימה, הרי שזאת אך על מנת לעודד את הנאשם בדרך השיקום בה החל לאחרונה. ערה אני לקושי של הנאשם נוכח המאסר אשר יוטל עליו ועם זאת אני סבורה כי נוכח מכלול הנתונים לחומרה, לא ניתן להימנע כאמור מהשתת מאסר של ממש.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.
3. פיצוי למתלוננים בסך 390,000 ₪, אשר יחולק להלן:
 - א. למתלוננים דוד וננה מיכאל - 84,047 ₪.
 - ב. למתלונן ראול רודריגז - 119,790 ₪.
 - ג. למתלונן בועז שוורץ - 17,030 ₪.
 - ד. למתלוננים נאווה ודב ליכטנשטיין - 28,747 ₪.
 - ה. למתלונן יוסף מיכאל - 85,894 ₪.
 - ו. למתלוננים רוזה וויאצ'יסלב אורונבייב - 54,492 ₪.

העתק הפרוטוקול ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.

